

01 /

**KULTURA, NORTASUNA ETA
NAZIOARTEKO POSIZIONAMENDUA
1. SAIOAREN LABURPENA**

Edukiak

1.Saioaren testuingurua.....	4
2.Eremuaren definizioa: Kultura, nortasuna eta nazioarteko posizionamendua	5
3.Etorkizunerako esparru-baldintzak: Hasierako diagnostikoa	6
4.Parte-hartzaileek diagnostikoari egindako ekarpenak Funtsezko ideiak eta etorkizuneko erronkak	12
5.Ondorioak, eztabaidarekin jarraitzeko	15

Saioaren testuingurua

Helburua

Abiapuntuko diagnostiko bat adostea, eremuaren analisi sistemikoan oinarritua, eta ondorengo lana egituratuko duten funtsezko elementuak eta gai estrategikoak identifikatzea.

Saioaren datuak

Lekua eta eguna:

Donostiako Udala
2026ko ekainaren 30a

Saioaren iraupena:

3 ordu
(16:00 – 19:00)

Parte-hartzaile kopurua:

16

Emakumeak: 9

Gizonak: 7

Eremuaren definizioa: Kultura, nortasuna eta nazioarteko posizionamendua

Kultura eta identitatea dira Donostia bakarra egiten duen horren parte. Definitzen gaituena nola zaindu eta indartu hausnartzea proposatzen du esparru honek, eta, aldi berean, hiri ireki, sortzaile bat kanpora proiektatzen dugun bitartean, hain zuzen ere nazioartean aitortpena duena.

Hausnarketa honen bidez, kulturak, sormenak, talentuak eta ezagutzak garapenaren, gizarte-kohesioaren eta hiriaren nazioarteko proiektzioaren motor gisa duten zeregina jorratuko da.

Abiapuntua

Identitatea eta taldeko kide izatearen sentimendua
Kultura eta sorkuntza garaikidea
Talentu sortzailea
Nazioarteko proiektzioa
Euskara eta kultura-aniztasuna
Hiri irekia eta erakargarria

Etorkizunerako esparru-baldintzak: Hasierako diagnostikoa

Donostiako Udaleko Euskara Zerbitzuak, Donostia Kulturako Zuzendaritzak eta San Sebastián Turismoak parte hartu dute hasierako diagnostiko hau egiten.

Informazio zehatzagoa nahi izanez gero, kontsultatu hasierako txostena, www.donostia.eus/donostiara2040 webgunean eskuragarri.

Donostia nortasun propioa izateagatik nabarmendu da historikoki. Kultura bizia eta nortasun sendoa dituen hiria, biak ongizatearekin, bizi-kalitatearekin eta gizarte-kohesioarekin lotuta; era berean, ingurune lehiakor eta erakargarria du, eta horrek nazioarteko posizionamendua ematen dio. Hala ere, XXI. mendeko eraldaketa sozial, ekonomiko, teknologiko eta kulturelek erronka berriak planteatzen dituzte elementu horiek eusteko eta garatzeko orduan. Globalizazioak, migrazio-fluxuek, nazioarteko mugikortasunak, turismoak, digitalizazioak, aldaketa demografikoek eta kultura-ohitura berriek hiria definitzen duten ezaugarriei nola eutsi pentsatzera behartzen gaituzte, eta aldi berean, errealitate berriak txertatzen dira hirian.

Testuinguru horretan, hirien garapena gero eta gehiago zentratuko da bizi-kalitatean, identitatean, sormenean, talentua erakartzeko gaitasunean eta komunitate kohesionatuak eraikitze gaitasunean. Donostian, euskara, kultura eta nazioarteko proiektzioa funtsezko zutabeak dira hiriaren garapen estrategikorako. Alde batetik, komunitate baten bizitzeko nahia adierazten du euskarak, eta, beraz, nortasun, historia eta izaera propioaren ezaugarri nagusietako bat da. Bestetik, berrikuntzaren, parte-hartzearen eta garapen ekonomikoaren motorra da kultura, eta, bestalde, nazioarteko proiektzioak pizgarri gisa funtzionatzen du berritzen eta oreka berriak bilatzen jarraitzeko.

Donostiaren nortasuna

Donostiaren nortasunaren elementu nagusietako bat euskara da. Partekatutako diagnostikoaren arabera, azken hamarkadetan, euskararen ezagutzak bilakaera oso positiboa izan du. 1981ean, biztanleen % 22 euskaldunak ziren, eta 2021ean, berriz, ehuneko hori % 47 da. Arreta euskaraz hitz egiten edo ulertzen duten pertsonetara zabaltzen badugu, ehunekoa % 49tik % 68ra areagotzen da. Termino erlatiboetan, Donostia da biztanleria euskaldunaren proportzio handiena duen hiriburua. Horri gehitzen zaio gipuzkoarrek hirira egiten dituzten joan-etorrien fluxua: egunero Donostiara doazen gipuzkoarren % 75ek euskara ulertzen du, eta % 46k lehentasunez erabiltzen du. Datu horiekin batera, Donostiak euskararekiko duen jarrera eta motibazioa ere indargune nagusietako bat da, ibilbide historikoarekin batera; izan ere, hiriak eginkizun aitzindaria izan du euskarazko kultura-ekoizpenaren hainbat arlotan, hala nola antzerkian, prentsa idatzian, argitalpen-ekoizpenean, musikan, bertsolaritzan edo ikastolen mugimenduan.

Euskararen aldeko posizio hori, gainera, hizkuntza biziberritzeko ibilbide sendo batean oinarritzen da. Udal-administrazioaren euskalduntze-prozesuak aurrerapen nabarmena izan du: Udaleko funtzionarioen % 87k dagokion hizkuntza-gaitasuna du bere lana euskaraz egiteko. Hiriak, gainera, Euskara Sustatzeko 2026-2036 Plan Estrategiko bat du, bai eta ikastolek, ikastetxeek, euskaltegiek, elkarteek, auzoetako eragileek, gazte-elkarteek eta hizkuntzari lotutako beste eragile batzuek osatutako komunitate bat ere. Euskararen aldeko ekimenetan parte hartzea ere indargunea da, bai eta Donostialdean hizkuntzarekin lotutako jarduera ekonomikoa eta teknologikoa izatea ere, bai unibertsitatean, bai adimen artifizialean edo enpresetan.

Bilakaera hori gorabehera, euskararen errekupeazio-prozesua moteldu egin dela ere erakusten du diagnostikoak. Demografia-joerek zeregin garrantzitsua dute gai horretan. Euskara Sustatzeko Plan Estrategikoa (2026-2036) egiteko erabilitako aurreikuspenen arabera, 2036an Donostiako 25 eta 44 urte bitarteko biztanleen % 40 atzerrian jaioak izango dira. Euskararen ezagutzak areagotzen jarraituko du, baina erritmo motelagoan. Gainera, euskaldun gehiago egongo diren arren, horietako asko hobeto moldatuko dira gaztelaniaz euskaraz baino. Era berean, biztanleriaren zahartzea kontuan hartu beharreko elementua da; izan ere, 2036rako, Donostiako euskaldunen % 45ek 45 urte baino gehiago izango ditu. Etxean ere ez da euskararen erabilera eskusiboa areagotzea aurreikusten, baizik eta euskara, gaztelania eta beste hizkuntza batzuk elkarrekin bizi diren egoeren presentzia handiagoa.

Beraz, planteatzen den gaia honako hau da: nola igaro euskararen ezagutza oso zabalduta dagoen egoera batetik euskararen erabilera aukera natural eta ohikoa den beste batera. Hori lortzeko, hiriak indargune handiak ditu biziberritze-prozesuetako esperientzia moduan; era berean, hezkuntza-oinarri sendoa ere badu. D eredua egonkortuta dago, eta belaunaldi berriei aukera ematen die euskararen ezagutza oso orokor bat izateko; era berean, euskara erabiltzeko aukerak ere areagotzen ditu horrek. Hala ere, erronka honako hau da: euskaraz eta gaztelaniaz moldatuko den hiztun-komunitate bat indartzea; euskararen ulermena orokortzea, erabilera-espazio berriak irekitzeko; euskara etorkizuneko belaunaldiekin eta modernitatearekin konektatzea; eta diskurtso positiboak eta motibatzaileak eraikitzea. Helburua da aniztasun hori oposizio gisa ez planteatzea; baizik eta bizikidetzat testuinguruak sortzea, hizkuntza bakoitzak bere funtzioak izan ditzan, hirian euskararentzat zeregin garrantzitsua mantenduz, eta euskara inklusiorako eta kohesiorako tresna gisa erabiliz.

Donostia, kultur hiriburu

Identitatea zuzenean lotuta dago kulturarekin, eta Donostiaren bereizgarri den beste elementuetako bat da hori. Kultura hiriaren irudiaren eta sustraien parte da, eta herritarrek kultura-ekitaldiak eta -zerbitzuak aintzatesten dituzte. Udal-ikuspegitik, politika publiko estrategikoa da kultura, hezkuntza, identitatea, sormena eta parte-hartzea bezalako elementuak uztartzen dituen, eta hainbat eragileren arteko interakzioaren bidez eraikitzen dena, hala nola herritarren, eragile publikoen eta sektore pribatuaren artean.

Hirian kultura-eskaintza zabala dago, hainbat eskala uztartzen dituen: kultur etxeak eta liburutegiak, hurbileko kulturari lotutakoak, eta lurraldean, autonomia-erkidegoan edo nazioartean eragina duten ekipamenduak. Era berean, arte garaikidea, erakusketak, musika, arte eszenikoak,

zinema, museoak eta ondarea biltzen dituen espazio-sare bat dago. Oro har, Donostian 121 ekipamendu daude, eta kultura-programazio zabala urte osoan.

Eskaintzaz eta ekipamenduez gain, Donostiak eragile publikoen, pribatuen eta herritarren sare zabala du. Kultura-eragileei dagokionez, sektore publikotik harago, 2019ko datuen arabera, Gipuzkoako enpresen ia % 6 kultura-industriako enpresak dira, eta Euskadiko kultura-enpresen erdiek Bizkaian edo Gipuzkoan dute egoitza nagusia; besteak beste, ikus-entzunezko ekoizpen-etxeak, musika-konpainiak edo antzerki-taldeak, adibidez, Donostiako ekonomiaren parte dira. Herritarrek hiriaren kulturen duten portaera aztertzen badugu, ikusiko dugu parte-hartze handia dagoela kultura-elkarte eta -ekimenetan, hala nola konpartsetan, abesbatzetan, dantza-taldeetan eta abarretan. Guztira 1.000 elkarte baino gehiago daude erregistratuta hirian, eta horietatik 400 inguru kulturarekin lotuta daude. Era berean, jaiek eta tradizioek, hala nola San Sebastian egunak, Kaldereroek, Inude eta Artzainek, Inauteriek edo Aste Nagusiak ospakizunetik harago doan funtzioa dute: kohesioa eta identitatearen eraikuntza bultzatzen dituzte. Hala, hiria kanporantz proiektatzen duten ekitaldi eta ekipamendu handiei zein auzoetan eta eguneroko bizitzan garatzen diren praktika eta harremanei lotuta dago kultura.

Hiriko kultura-ekosistemaren indarguneak adierazi ondoren, diagnostikoak hobekuntza-eremu batzuk eta aukera-leihoak ere erakusten ditu. Hainbat auzotan (Martutene, Loiola, Ibaeta, etorkizuneko auzoak, etab.) kultur etheen zerbitzuen banaketan doikuntzak egiteko beharra planteatzen da. Tokiko sorkuntzan eta ekoizpenean diziplina eta lengoaia berrien aurrean egon daitekeen hutsunea identifikatzen da, batez ere arte eta kultura digitalari dagokionez. Gainera, belaunaldi gazteenen artean kultura sortzeko eta kontsumitzeko moduak eraldatzeko, eguneratze teknologikoa eta haiekin konektatzeko modu berriak behar dira. Irigarritasuna beste erronka bat da, bai espazio eta zerbitzuetarako sarbidea bermatzeko, bai pertsona migratzaileak kulturara iristea errazteko. Ildo horretan, kultura-zentroak sozializazioko eta norabide biko komunikazioko lehen espazio gisa jardun dezakete, komunitateen arteko loturak ezartzeko, baina baita migratzaileek hiriko kultura-ekosisteman ekarpenak egin eta txertatzeko leku gisa ere.

2040. urteari begira, helburua da kultura Donostiako nortasun-ikur gisa mantentzea herritarrentzat, hiriaren errealitatean eta haren aldaketetan oinarrituta. Era berean, erronketako batzuk honako hauek dira: kohesioaren eta ongizatearen eragile gisa duen eginkizuna indartzea; irigarriago eta parte-hartzaileago egitea; berrikuntzari lotutako kultura sortzailea bultzatzea, eta mundu global batean tokiko kultura defendatzea. Horrek esan nahi du ekitaldi handien eta eguneroko kulturaren arteko orekari eutsi behar zaiola, eskaintza deszentralizatu behar dela, herritarrek sortzaile gisa parte har dezaten bultzatu behar dela eta migratzaileek beren kultura-adierazpenak egin ahal izateko espazioak ireki behar direla. Halaber, aukerak identifikatzen dira kulturaren eta osasunaren arteko harremanean, bereziki biztanleriaren zahartzearen aurrean, espazio publikoaren erabileran, sektore pribatuarekiko lankidetzan eta zientziaren, kulturaren, teknologiaren eta gazteriaren arteko harremanean.

Nazioarteko begirada duen hiria

Saioaren hirugarren lan-ildoa nazioarteko posizionamendua izan zen. Donostia oso hiri erakargarria da, eta hainbat faktorek eragin dute kanpora irekitzeko eta nazioartean posizionamendu egokia izateko orduan. Lehenik eta behin, gastronomiaren eta bizimoduaren arteko harremanak berebiziko garrantzia du, nazioarteko aintzatespena baitu, bai Michelin izarretan eta pintxoaren kulturen, bai sukaldaritza tradizionalan eta sagardotegietan. Bigarrenik, zientziaren, ikerketaren eta berrikuntzaren ekosistema, duela urte batzuetatik bultzatzen ari den estrategia, talentua erakartzen eta Donostiako nazioarteko profila zabaltzen laguntzen duena, DIPC, BCBL edo Ikerbasqueren ordenagailu kuantikoari esker. Hirugarrenik, hiri-paisaia eta bizi-kalitatea nabarmentzen dira. Itsasoa, badia, mendiaren hurbiltasuna, mugitzeko erraztasuna eta ongizatea erakargarriak dira. Laugarrenik, kulturari lotutako nazioarteko proiektuak dago, ospe handiko jaialdiak egiten baitira hirian, hala nola Zinemaldia, Jazzaldia edo Musika Hamabostaldia. Azkenik, Donostia hiri turistikoa da. Duela 120 urte erabaki zen hiria zerbitzu-eredu baterantz bideratzea, turismoa barne, hirian industria-portu bat garatu beharrean.

Turismoa hiriaren nazioarteko proiektuaren guneetako bat da, eta bilakaera nabarmena izan duen eremuetako bat. Donostian turismoak ibilbide luzea duen arren, azken hamar urteetan hazkunde nabarmena izan du. Datuen arabera, 2015ean 580.000 pertsonak hartu zuten ostatu hoteletan; 2025ean, berriz, milioi batek, eta gauraldiak 1,2 milioitik 2,1 milioira areagotu dira. Era berean, 2015ean, hiriko turistak erdiak Estatukoak ziren, eta beste erdiak atzerrikoak; gaur egun, % 64 atzeritarrak dira. Hiriak aisialdiko turismoa nahiz turismo profesionala jasotzen ditu -kongresu, konbentzio, pizgarri eta azokei lotuta-, eta, gainera, azken horrek harremana du zientzia- eta berrikuntza-zentroekin. Batez besteko egonaldia 2,05 gauera arte luzatu da, baina bi gau baino gehiagoko egonaldiatarantz aurrera egitea da helburua.

Horrek guztiak bertuteak dituen arren, hazkunde turistikoa tentsioak sortzen ditu hirian. Gastronomia da kanpoko elementu erakargarrienetako bat, eta bertan zailtasunak antzeman dira belaunaldien arteko erreleboarekin, establezimenduen itxierarekin, prezioen igoerarekin, ilarekin eta frankiziekin, bai eta aurrez prestatutako janariarekin lotutako kontsumo-ohituren aldaketekin lotuta. Aldaketa horiek eguneroko elikadurari eta hiriko nortasun gastronomikoaren zati bati ere eragiten diete. Horrez gain, turismoak garrantzi handiagoa hartu du herritarren kezken artean. 2024an, Udalak inkesta bat egin zuen herritarrak gehien kezkatzen zituzten arazoak edo gaiak inguruan. Etxebizitza zen lehen kezka, eta, horren atzetik, segurtasuna eta turismoa. Inkesta horren aurreko edizioan, berriz, turismoa zazpigarren postuan zegoen.

Bestalde, inkestak adierazten duen moduan, etxebizitza da herritarrak gehien kezkatzen dituen gaia. Hiriak zientziarekin eta berrikuntzarekin lotutako estrategia bat garatu du, talentua erakartzen laguntzen duena, baina talentu hori Donostian geratzeko aukera etxebizitza eskuratzeko eta bizi-kostuak baldintzatzen dute. Beraz, gaiak tokiko biztanleriari, talentua erakartzeko eta atxikitzeko gaitasunari eta hiri-ereduari berari eragiten die.

Posizionamenduari buruzko hausnarketa urrundu egin behar da bisitariak erakartzean edo kanpoko irudia hobetzean oinarritutako logika batetik. Nazioarteko posizionamenduaren helburuak bizi,

lan egin, ikertu eta ekin nahi den hiri bat eraikitzea izan behar du. Ikuspegi horretatik, turismoak eta nazioarteko proiektzioak hiri-eredu baten zerbitzura egon behar dute, pertsonak erdigunean mantenduko dituen eta erakutsi nahi den hiriaren zein den eta harekin bateragarria den turismo-mota zein den erabaki ahal izango duena.

Laburbilduz, Donostiarra 2040rako planteatutako ikuspegiak honako elementu hauek biltzen ditu: nortasun propioa duen eta munduari irekita dagoen hiri, kulturala eta sortzailea, euskalduna, gastronomiari lotua, zientifikoa, berritzailea eta konektatua, baina baita elkarbizitzara bideratua ere. Lido horretan, eredu horretan aurrera egiteko planteatzen diren palankak honako hauek dira: berrikuntza, ezagutza, turismo jasangarria, gobernantza kolaboratiboa eta kontakizun partekatu baten eraikuntza. Kontakizun horrek hiri osatzen duten elementuak –euskara, kultura eta sormena, gastronomia, zientzia eta berrikuntza– integratzeko gai izan beharko luke, hiriaren nortasun propioetik urrundu gabe.

Parte-hartzaileek diagnostikoari egindako ekarpenak

Funtsezko ideiak eta etorkizuneko erronkak

Saioan sortutako lantaldeen ekarpenetan oinarrituta identifikatutako funtsezko ideien eta etorkizuneko erronken gaikako laburpena.

Ardatz tematikoa	Diagnostikoa / Funtsezko ideiak	Etorkizuneko erronkak
Hiriaren nortasunaren definizioa	Aldaketa bizkorren eta globalizazioaren testuinguruan, non tokiko kulturaren eta kultura globalarekin arteko tentsioa sortzen den, zailtasunak daude datozen urteetan nahi den hiria definitzeko, zer ezaugarri izango dituen eta zer elementuk definituko duten Donostiaren izaera, nortasuna, ondarea eta berezitasuna.	Hausnarketarako eta deliberaziorako espazioak sortzea, hiriaren nortasuna, izaera, ondarea eta berezitasuna ezaugarrituko dituzten elementuak kolektiboki definitzeko eta adosteko, mundura irekitzeko gai den aldaketara egokitzeko ikuspegia txertatuz, baina, aldi berean, Donostiaren nortasuna eta kultura zainduz.
Euskara: erabilera, transmisioa eta identitatea	Euskara nortasunaren eta kulturaren elementu nagusi eta kohesio-tresna gisa agertzen da. Ezagutza bermatutzat jotzen bada ere, erabilera indartzeko beharra identifikatu da.	Euskararen erabilera eta transmisioa indartzea eta sustatzea, belaunaldien arteko desberdintasunei helduz eta nortasuna eta kohesioa sortzeko gaitasuna aprobetxatuz.
Hiria-posizionamendua eta kontakizuna	Hiritik kanporantz zer irudi proiektatu nahi den zehazteko beharra planteatzen da. Hiriaren kontakizun eta bertsio askok sentsibiltate desberdinak adieraz ditzakete.	Eduki nahi den hirian eta transmititu nahi diren balioetan oinarritutako posizionamendua eraikitzea, kontakizun eta sentsibiltate desberdinak biltzeko gai dena.
Belaunaldi-aldaketa eta kulturarekiko harreman-modu berriak	Belaunaldi-aldaketa bat antzeman da, hainbat bizi-estilori, kontsumitzeko beste modu batzuei eta gazteen artean esperimintatzeko beste modu batzuei lotuta. Testuinguru horretan, kulturarekin eta kultura-eskaintzarekin duen harremana desberdina da, besteak beste, kultura digitalaren eta digitalizazioaren ondorioz.	Belaunaldi-aldaketari heltzea kulturarekiko harremanean, bizitzeko, kontsumitzeko eta kultura-eskaintzarekin eta kultura digitalarekin erlazionatzeko modu berriak kontuan hartuta.

Kultura-eredua	Hiriak baliabide, ekipamendu eta kultura-eskaintza zabala du, baina kulturaren ikuskera ekitaldiekin eta jaialdiekin lotuta dago. Horregatik, kulturari beste esanahi bat ematea planteatzen da, irakurketa-klubak, asoziazionismoa, kultur etxeak, Tabakalera edo musika-eskolak bezalako ekimenak txertatuz. Komunitatea eraikitzeke eta herritarren ongizaterako ezinbesteko jarduerak.	Kultura askotariko espazio gisa kontzeptualizatzea hura sustatzeko eta bizitzeko moduetan, eredua ekitaldietatik harago zabalduz eta tipologia desberdinetako espazio eta proposamen kulturalak sortuz.
Kultura, komunitatea eraikitzeke tresna gisa	Kultura aukera bat da hainbat auzo eta jatorritako pertsonen komunitate-zentzua eta inklusioa lantzeko. Kohesioarekin, osasunarekin, ongizatearekin, bizi-kalitatearekin eta espiritu kritikoarekin ere lotzen da. Helburu horiek lortzen lagun dezaketen eguneroko kultura-moduak daudela planteatzen da.	Kultura komunitatea, kohesioa eta ongizatea eraikitzeke palanka gisa erabiltzea, inklusioaren ikuspegitik eta ez integrazioaren ikuspegitik, eta eguneroko praktika kulturalak eta bizi-kalitateari eta espiritu kritikoari laguntzen diotenak sustatzea.
Ekosistema kulturalaren irisgarritasuna eta aniztasuna	Kultura elitistaren eta kultura tradizionalaren arteko balizko talka eta publiko guztiengan pentsatzeko beharra aipatzen dira. Kultura-espazio guztiak ez dira komunak gaur egun hirian bizi diren pertsona guztientzat, bereziki bizilagun berrientzat.	Herritar guztiek kulturarako sarbidea izango dutela bermatzea, kultura-espazioak eta -proposamenak dibertsifikatuz, askotariko pertsonen partekatu ahal izan ditzaten.
Kultura-sorkuntza lanbide gisa	Hutsuneak antzeman dira sortzaileentzako laguntzari dagokionez; izan ere, kultura ez dago horrenbeste bideratuta sorkuntza profesionalki garatzen dutenei, hiriari buruzko kontakizunak eraikitzen laguntzen duten arren. Kultur sormena lanbide zaila da sostengatzen, eta pertsona askok zaletasunarekin eta bizitzarekin uztartu behar dute.	Sortzaileei laguntza ematea eta lanbide gisa jardun ahal izateko baldintzak sortzea, ekintza zehatzen, espazioen eta dirulaguntzen bidez.
Hiri-paisaia, tokiko merkataritza eta merkaturak	Hiri-paisaia Donostiaren nortasunaren osagai bat da. Hiri-paisaiak eta saltokiak gero eta antzekoagoak dira beste hiri batzuetakoekin alderatuta, eta bertako dendak, denda tradizionalak eta tokiko produktuak galtzen dira. Eraldaketa hori Parte Zaharraren esperientziarekin lotzen da bereziki.	Hiri-paisaiaren tokiko eta tradiziozko elementuak babestea, bereziki tokiko saltokiak eta produktuak, hiriaren nortasunaren eta eguneroko esperientziaren zati gisa.

Turismo-eredua: saturazioa, mugak eta kudeaketa

Turismo-saturazioak kezka sortzen du, batez ere Parte Zaharrean, espazio publikoan, kaleetan eta ostatuetan. Turismoaren fenomenoari mugak jartzeko zailtasun nagusia da, bolumenagatik, muga administratiboak gainditzen dituela eta inguruko udalerriekin koordinatu behar dela.

Turismo-saturazioa kudeatzea eta sektore publikoaren, sektore pribatuaren, espazio publikoaren eta turismo-jardueraren arteko oreka ezartzea, kontuan hartuta neurriek hiriaren mugak gaindituko dituen ikuspegia behar dutela.

Turismoa, nortasuna eta eguneroko bizitza

Turismoa beti izan da hiriaren parte, baina azkenaldian gehiegizkotzat jotzen da, eta horrek eragina du eguneroko bizitzan eta herritarrek espazio jakin batzuekin dituzten harremanetan. Horrek zalantzak sortzen ditu turismoak tokiko identitatean eta kulturen duen eraginaren inguruan. Hala ere, adierazten da auzo eta pertsona guztiei ez diela berdin eragiten.

Turismoak identitatean, kulturen eta eguneroko bizitzan duen eragina ulertzea eta kudeatzea, auzoetako errealitateak bereiziz eta turismoari emandako erantzunak hiriaren izaera irekiaren aurrean defentsa-jarrera sortzea saihestuz.

Ondorioak, eztabaidarekin jarraitzeko

5.

Ondorio horiek Nazioarteko Kultura, Nortasuna eta Posizionamendua taldea osatzen duten pertsonen egindako ekarpenak laburbiltzen dituzte, eta saioan eratutako lantaldeetan izandako eztabaidetan oinarrituta egin dira.

Komunitate-zentzua garatzea bereziki beharrezkoa da gizarte-testuinguru gero eta indibidualistagoan, lurraldearen gaitasunak, historikoki bereizgarriak izan direnak, ahultzen ari baita. Horren aurrean, herritarren inplikazio aktiboaren beharra planteatzen da, bai eta askotariko jatorriko herritarrek komunitatearen eraikuntzan duten lotura ere.

Kultura kohesiorako, inklusiorako eta hiriko komunitatea eraikitzeke tresna nagusitzat jotzen da. Horretarako, kultura-espazioek, kultura-sorkuntzak, eskaintzak eta ekipamenduek bizi-kalitatea hobetzen lagundu behar dute, eta herritar guztientzako irisgarriak izan behar dute. Ildo horretan, tokiko sortzaileei laguntzeak garrantzi berezia hartzen du, baina aitortzen da zaila dela identitate bakar eta partekatatu bat identifikatzea edo zehaztea.

Euskarari dagokionez, partekatutako helburua hiri euskalduna finkatzea da. Hala ere, jarrera zurrinak edo fiskalizatzaileak ez dira egokiak hitzun berriak erakartzeko; aitzitik, horiek bultzatzeko oinarri sendoak behar dira, jarrera irekia, hizkuntza ezagutzen ez dutenak epaitu gabe eta haien ikaskuntza erraztuz.

Turismoa da hiriaren erronka handienetako bat; horregatik, aztertu behar da zergatik ikusten den etsaitzat edo inbasiotzat, erabateko itxiera saihestuz, betiere eredu jasangarriago bat eraikitzeari uko egin gabe. Fenomenoari eusteko diseinatutako estrategiak ez dira erabilgarriak, etengabe arazo berriak sortzen dituen errealtate aldakor baten ondorioz. Horregatik da hain garrantzitsua hiriarentzat zer turismo-eredu nahi den zehaztea eta eraiki nahi den identitateari buruzko adostasuna lortzea.

Azkenik, turismoak eta migrazio-prozesuek Donostiaren nortasunean duten eraginari buruzko galderak daude. Hala ere, esku-hartze publikoak jarrera protekzionistegiak saihestu behar dituela aipatzen da, eta kultura modu organikoan eboluzionatzea ahalbidetu behar duela, biztanleria-fluxuen arabera, haiek babestearen eta haien bilakaera ahalbidetzearen arteko oreka bilatuz. Hiriaren ikuspegi horretan, euskarak, hiriaren identitatean funtsezko zeregina duenez, sustapen-eta babes-ahalegin nabarmena eskatzen du, baita denborarekin eboluzionatzen duen kultura baten barruan ere.

15

01/

**KULTURA, NORTASUNA
ETA NAZIOARTEKO
POSIZIONAMENDUA**

www.donostia.eus/donostiarra2040